

РЕШЕНИЕ

№ 5187

гр. София, 07.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 18.09.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Любка Петрова

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Анета Юргакиева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **6385** по описа за **2020** година докладвано от съдия Любка Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/:

Образувано е по касационна жалба на [фирма], срещу решение от 28.04.2020 г. по НАХД № 19498/2019 г. на Софийски районен съд /СРС/, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № 22-006273/25.11.2019 г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда“ - С. /Д”ИТ“ - С./, с което на касатора е наложено административно наказание „имуществена санкция” на основание чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда /КТ/ в размер на 4000 (четири хиляди) лева за нарушение на чл. 62, ал. 1 във вр. с чл. 1, ал. 2 от КТ. Твърди се, че решението е необосновано, незаконосъобразно, постановено в нарушение на материалния закон и процесуалните правила. Моли се, съдът да постанови решение, с което да отмени решението на СРС и да постанови ново, с което да се намали имуществената санкция. Моли искането на ответната страна за присъждане на разноски да бъде оставено без уважение. Евентуално ако такива бъдат присъдени, моли същите да бъдат редуцирани до минималния размер. В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът, представляван от юрк. П., взима становище за неоснователност на касационната жалба. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, взема становище за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, намира следното:

Със съдебно решение от 28.04.2020 г. по НАХД № 19498/2019 г., СРС е потвърдил НП № 22-006273/25.11.2019 г., издадено от Директора на Д"ИТ" - С., с което на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция" на основании чл. 414, ал. 3 от КТ в размер на 4000 (четири хиляди) лева.

Съдът намира обжалваното решение за валидно и допустимо.

За да постанови същото, първоинстанционният съд е приел, че при съставянето на Акта за установяване на административно нарушение (АУАН) и при издаването на НП, не са допуснати съществени процесуални нарушения. Въззивният съд правилно и обосновано е приел за установени обстоятелствата, изложени във фактическата част към постановеното от него решение, че АУАН и НП са в съответствие с материалния закон, т.е. налице е извършено административно нарушение. Тези изводи се споделят от касационната инстанция.

Неоснователни и неподкрепени с доказателства са доводите в касационната жалба, че процесното решение е незаконосъобразно и необосновано. Районният съд е обсъдил, както приложените по делото писмени доказателства, така и събраните в хода на процеса свидетелски показания, от които безспорно се установява извършването от жалбоподателя на посоченото в АУАН и НП нарушение на чл. 62, ал. 1 във вр. с чл. 1, ал. 2 от КТ. От приложените писмени доказателства – декларация от К. Н. от 25.07.2019 г., граждански договор от 24.07.2019 г., както и от свидетелските показания на Винарска и В., може да се направи обоснован извод, че на 25.07.2019 г., лицето К. Н. Н. е полагало труд като зидар на обект „Многофамилна жилищна сграда с гаражи“, находяща се в [населено място], м. „К. вада“, [улица]. При тези данни безспорно е налице констатираното нарушение на разпоредбата на чл. 62, ал. 1 от КТ, съгласно който трудовият договор се сключва в писмена форма, във вр. с чл. 1, ал. 2 от КТ, съгласно който отношенията при предоставянето на работна сила се уреждат само като трудови правоотношения. Гражданският договор в процесния случай, освен че прикрива трудово правоотношение, не опровергава извода за осъществено нарушение по чл. 62, ал. 1 от КТ. Стъпвайки на тези фактически констатации, АНО правилно е приел, че липсва сключен трудов договор в писмена форма между въззивния жалбоподател и Н.. Това нарушение е подведено правилно към съответната санкционна норма изводите на СРС изцяло се споделят от касационната инстанция.

Настоящият съдебен състав обаче счита, че размерът на санкцията следва да се измени, предвид това, че в хода на делото не са ангажирани доказателства за извършени от жалбоподателя други нарушения на трудовото законодателство, както и доказателства, които да потвърждават, че санкционни актове за такива нарушения са влезли в сила. Не са изложени и мотиви в тази насока. Ето защо процесното НП следва да бъде изменено, като се намали наложената санкция в размер към минималния, предвиден в санкционната норма на чл. 414, ал. 3 от КТ.

При тези правни съображения, обжалваното решение на СРС, следва да бъде отменено, а НП да бъде изменено.

При този изход на спора касаторът следва да бъде осъден да заплати на ответника разноски за касационната инстанция. На основание чл. 143 и чл. 144 от АПК, във

връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащане на правната помощ, на ответника следва да бъдат присъдени разноски в размер на 100 лв. за юрисконсултско възнаграждение.
Водим от горното, Административен съд - София град, I-ви касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение от 28.04.2020 г. по НАХД № 19498/2019 г. на Софийски районен съд, като вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № 22-006273/25.11.2019 г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда“ - С., с което на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция“ на основание чл. 414, ал. 3 от КТ в размер на 4000 (четири хиляди) лева за нарушение на чл. 62, ал. 1 във вр. с чл. 1, ал. 2 от КТ., като НАМАЛЯВА размера имуществената санкция на 1500 (хиляда и петстотин) лева.

ОСЪЖДА [фирма], да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“ - С., юрисконсултско възнаграждение по делото в размер на 100 (сто) лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.